

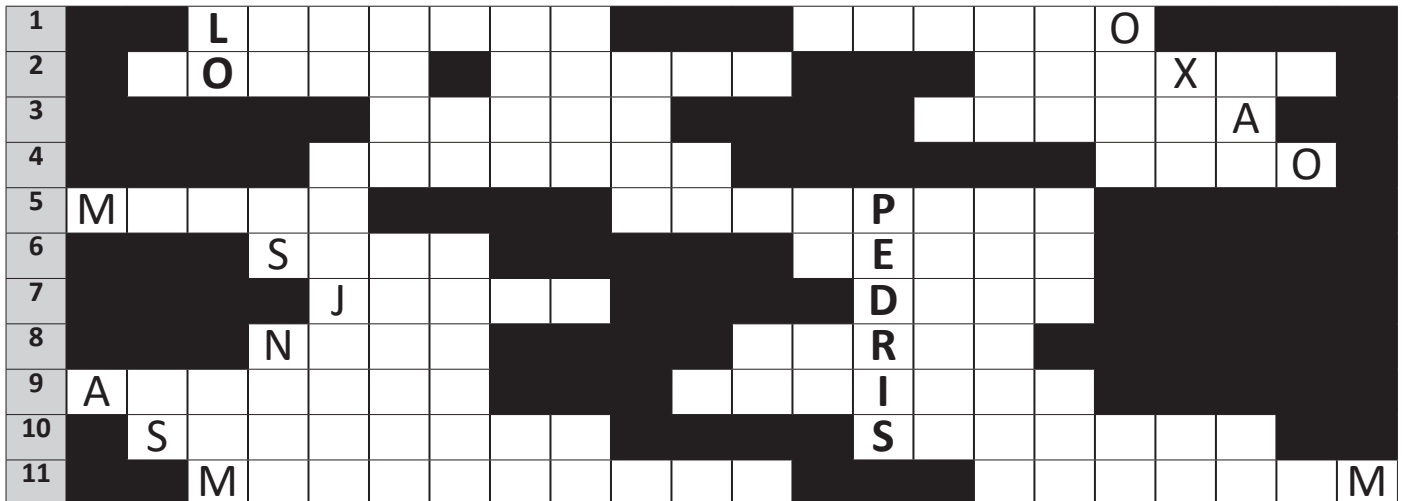
■ *F. Mariné Tost*

MÉS ENTREVISTES A LO PEDRÍS

Hem seguit remenant entre totes les entrevistes de **Lo Pedrís** per a trobar més coses interessants que van dir en el seu moment unes quantes persones del poble.

Heu d'endevinar qui són.

En algunes també hem canviat el seu cognom pel renom amb el qual tothom les coneix.

- 1.- "Tenia 12 anys quan vaig començar a fer de barber. Era l'any 1958 i encara anava al col·legi. La primera barberia on vaig treballar va ser on ara hi ha la Caixa Rural. Era a Cal Jaumet del Cafè. A Vilaplana hi havia 4 o 5 barberies. En aquell temps la gent no s'afaitava a casa. També venien forasters, baixaven gent de la Mussara i soldats dels Castillejos".
- 2.- "Al camp hi havia ceps i era d'una tieta meva de les Borges. Uns quants nois li van demanar que els hi deixés fer un camp de futbol. Després de treballar, sortien al vespre amb una aixada i una vagoneta que van treure de la pedrera i van fer realitat el seu somni. Van inaugurar el camp de futbol amb una gran festa, amb orquestra i tot. Era abans de la guerra del 36".
- 3.- "He fet moltes coses a la vida: donar injeccions, cobrar lletres, vacunar gallines, vendre peix, fer guants... També teníem una mena de fonda. Venien a menjar els civils, els cavadors i, a la Festa Major, els músics. També vaig vendre els bitllets de l'autobús. Posava la taula a l'entrada i, si feia molta calor, a la vorera del carrer".
- 4.- "Quan em vaig casar vaig marxar de Vilaplana per anar a viure a Guinea. Tinc moltes anècdotes d'aquella època: el meu fill va arribar a tenir un cocodril petit, un cervatí i un mico com a animals de companyia per jugar. I vaig tenir el "Floquet de Neu" als braços quan era un cadell, abans que el compressin per al Zoo de Barcelona".
- 5.- "A casa, abans de la guerra, teníem algunes arnes antigues i les cuidava el meu germà Salvador. Però al veure la gran afeció que jo

- hi tenia i que les picades d'abella em feien poca reacció, vaig començar a cuidar-les jo. Així em vaig convertir en apicultor. Les arnes abans eren fetes de canya trenada com un cistell. Amb les modernes és més senzill treure la mel".
- 6.- "Des de sempre vaig tenir claríssim que volia ser pintora. Tot i compartir l'estudi, la pintura del meu pare i la meva són molt diferents. Jo sempre vaig veure roses, moltes roses a l'estudi, però no em va passar mai pel cap pintar-ne una. La pintura del meu pare es basava en l'impressionisme i la meva té com a base el cubisme".
- 7.- "Vaig anar 7 o 8 anys amb un cavall del Pep Pigat al bosc a treure fusta o amb el Rabato al bast (que vol dir tragar avellanes, carbó, feixos de pastisser, etc.) El meu pare va anar tota la vida al bosc a fer feixos i el meu germà Josep i jo també hi anàvem. El pagès és la persona més ruc que hi ha sota la capa del sol, perquè sempre confia en l'any que ve! Sempre li sentiràs dir: potser l'any que ve ...".
- 8.- "Venia el setembre a plegar avellanes quan tenia 17 anys, i m'hi quedava fins a la Festa Major. Jo del meu poble n'estava tan escabotjada que quan vaig conèixer l'ambient de Vilaplana només volia quedar-m'hi. El que feia més eren senalles, però amb la palma també es poden fer bufafocs, sàrries per als animals, senallons per anar a comprar, etc... I de matalassos també n'he fet molts per tot arreu".
- 9.- "Vaig néixer a Andalusia, vaig fer la mili als Castillejos i la primera vegada que vaig baixar a Vilaplana va ser a comprar tabac. Quan vaig acabar la mili em vaig quedar a treballar al

poble i m'hi vaig casar. L'any 1973 vaig anar a Reus a treballar a les Bodegues Simó i era l'encarregat de fer el vermut. Però al final he tornat a Vilaplana a fer de pagès".

- 10.- "He tocat moltes tecles. De molt jove vaig fer de pastor. Després anava al jornal i a tallar pins. També vaig fer de cambrer a Reus i vaig començar a treballar de pintor de parets. Llavors vaig obrir la Bodega. Les coses que m'agraden més són la música, la pintura i el ball, però també sóc un enamorat de la terra. Faig vi des de l'any 91 i cada any embotello un centenar d'ampolles de Terra Santa, el meu tros".
- 11.- "L'escola era una sala de ca la Pepita Júlia. Hi anàvem noies soles. Tot era en castellà i cada vegada que parlàvem en català ens feien pagar cinc cèntims! I després del col·legi anàvem totes a cosir. Quan vaig posar-me a la carnisseria jo tenia 35 anys i hi vaig estar molt bé fins que em vaig jubilar. Matàvem el be que ens pujaven de Reus i l'engreixàvem a casa".

Abans de mirar les solucions, us donarem una altra pista: les entrevistes senceres les podeu trobar als números 4, 5, 6, 20, 25, 28, 32, 54, 55, 56 i 73 de *Lo Pedrís*.

També les podeu consultar a la pàgina web.

